

Milí přátelé,

jsou před námi velikonoční svátky. Již podruhé poznamenané epidemií. Loni pod úplnou uzávěrou, letos budou některá shromáždění možná za stanovených podmínek. Je to jiné, je to těžké. Znamení naděje a zprávy o novém a obnoveném životě vyhlížíme dychtivěji. A zároveň se i během této doby dějí věci, které patří k běžnému životu. Stále je tu práce, výchova, jiné zdravotní problémy než koronavirus. Jsou tu vztahy, těžké mlčení i nová komunikace. Stále řešíme svou vinu, výhledy, partnerství, pomoc potřebným, dluhy, zkoušky, ztrátu práce apod. Naše mysl nemůže být upjatá jen k aktuálním číslům o epidemii a novým tiskovým konferencím. Žijeme i všední témata. A tak jsou nedělní kázání věnována různým námětům tak, jak je přináší církevní rok, biblické texty a život. K pandemii se vztahujeme v modlitbách, v rozhovorech. A právě proto se po delším čase k předmětu epidemie vracíme z duchovního pohledu v úvodním slovu.

Život sboru je jiný. Bohoslužeb se účastníme rozdělení (a tak moc rádi bychom se viděli se všemi), některé aktivity jsou on-line (ale je to jen náhrada), hodně si lidé telefonují, píšou e-maily, doporučují, co kde viděli, našli na internetu, myslíme na sebe, modlíme se za sebe navzájem. Všechno plánování sborových akcí je v tuto chvíli s otázkou, to je zřejmé.

V každém případě vám přejeme zdraví, klidnou mysl, hodně sil a výhled k Bohu, o kterém věříme, že může svým požehnáním proměnit i čas těžký. A že pokoj, vnitřní klid, který od něj můžeme přijímat, je větší, než si vůbec dokážeme představit.

Srdečně vás zdravíme

staršovstvo sboru

Bůh v karanténě

(úvaha s použitím recenze Lenky Ridzoňové na stejnojmennou knihu N.T. Wrighta)

Pandemie. Dřív jsme o ní slyšeli z učebnic dějepisu, anebo že je Africe. I tahle byla nejdřív daleko. Ale přišla i k nám. Co si o ní myslet? Jak se k ní postavit?

Myslím, že nejde o to hledat odpověď na otázku „Proč?“, ale postavit se k situaci čelem a ptát se, „Co mám teď dělat?“ V Bibli stále znovu čteme, že Bůh má zvláštní zájem o chudé, nemocné, zavržené, ztročené. Zde, mezi těmito lidmi, je místo věřícího křesťana. Křesťané od počátku považovali péči o potřebné za svou základní povinnost. V době pandemie tedy není úkolem křesťana hledat vysvětlení, kde se nemoc vzala, co nám jí chce Pán Bůh říct, za co koho (snad) trestá nebo kdo za to může. A je třeba i odolat pokušení krizovou situaci využít k evangelizaci a misii, když si většina lidí uvědomuje, že je nám smrt blíže než jindy.

Na více místech Starého zákona se hledá chyba, resp. příčina, proč někoho postihlo neštěstí. Už první žalm a některé další (ale i kniha Přísloví a další mudroslovné knihy a pasáže) počítají s tím, že bohobojnému člověku se vede dobře, ale svévolníkovi ne. Mnohé žalmy (10, 44, 88) svět tak přehledně nevidí a ptají se, proč postihlo neštěstí člověka spravedlivého. Více se touto otázkou zabývá kniha Kazatel a nejvíce kniha Job. Jobovi jeho přátelé tvrdí, že ho neštěstí postihlo právě jako trest za hříchy – souvislost je prý jasná. Job se tomu ale brání. Kniha Job nám sděluje, že mezi nebem a zemí je toho hodně nevyjasněného. Nemáme odpovědi, neznáme příčiny nemocí, zla. Rozuzlení, definitivní odpověď tu schází. Job se mylí, ale jeho přátelé, kteří vidí jasnou příčinu Jobova neštěstí, se mylí ještě mnohem víc. Kniha Job nám naznačuje, že vedle „příběhu Boha a Izraele“ se odvíjí ještě hlubší příběh o dobrém světě (a životě na něm) a o temné síle, která se od počátku snaží dobré Boží dílo zničit. A my, jsme-li z něčeho neprávem obviňováni, nebo když bez zjevného důvodu trpíme (třeba podivnými chorobami, na které není lék), se **smíme** ptát, hledat, stěžovat si, lamentovat.

V 9. kapitole Janova evangelia je Ježíš při setkání se slepým člověkem tázán, kdo zhřešil, že je ten muž postižen. On nebo jeho rodiče? Ježíš odpovídá, že tato otázka není na místě. Jde o to, aby se na postiženém

zjevily skutky Boží. To může být vodítko v době koronaviru, kdy se mnoho lidí ptá, kdo zhřešil, kdo za to může, kdo nakazil. "Je koronavirus znamením konce světa?", ptají se někteří. Podobně se ptali lidé v době Ježíšově. V Mt 24,6 Ježíš říká, že o onom dni nikdo neví. Opusťte, prosím, konspirační teorie. Ježíš mluvil s lidmi o Božím království. Svou pozemskou pouť skončí na kříži. Tak Ježíš jednou provždy předefinoval, jak vypadá skutečná autorita a moc. Ježíš je s námi ve smutku a bolesti. Tak jako když stál smutně nad hrobem svého přítele Lazara a plakal. "Proč nezasáhl včas?" ptaly se Lazarovy sestry, ptají se lidé napříč staletími.

V 11. kapitole knihy Skutků čteme o církvi v Antiochii (Sk 11,27-30). Agabus oznamuje, že přijde velký hlad. Stane se tak za císaře Klaudia. Učedníci, kteří to slyší, se rozhodnou, že každý podle svých možností pomůže bratřím v Judsku. Neptají se, proč přichází hlad, nehledají v něm znamení konce světa ani nevyzývají lidi k pokání. Dochází jim, že cokoli Bůh udělá, udělá skrze ně. Podobně je křesťanskou reakcí na Covid-19 jít pomoci, kde je to potřeba. S modlitbou na rtech. Skrze lidi vnímavé, mírné, plačící, pomáhající, působící pokoj... se na zemi děje Boží království, skrze ně Bůh jedná ve světě. Jsme součástí Božího stvoření, které (nejen) v době pandemie sténá v bolestech. Křesťané nestojí mimo, nekomentují svět z bezpečného odstupu: „Všichni jste hříšníci... přichází konec světa...“

Naopak, třeba Pavel píše do Říma o tom, že když sami nevíme, za co a jak se správně modlit, sám Duch Boží prosí s nevýslovným úpěním za nás. Bůh Duch sténá a úpí s námi (Ř 8,26). Možná čekáme, že se Bůh vloží do situace, bude mít věci tzv. „pod kontrolou“, postará se, ale Bůh, kterého vidíme v Ježíši Kristu, pláče na hrobě svého přítele (Jan 11). Učedník Petr to (možná tak jako my) nechápe. Odrazuje Ježíše, aby šel do Jeruzaléma, chce, aby se vyhnul utrpení. A když mu Ježíš chce ve slavnostní okamžik umýt nohy, nepřijímá to. Zdá se mu to pro Božího Syna nepřiměřené. Ale Ježíš to obrací: je to zce a namístě. A kdo to nepřijme, nepochopil. Naše poslání ve světě je modlit se, modlit se i beze slov, být (osobně, v modlitbách nebo v myšlenkách) tam, kde svět prožívá bolest. Ježíš ve chvíli ukřižování sdílel agonii Izraele i celého světa. Tak vypadá Boží vládnutí, Jeho kralování. Bůh, který spolu se světem pláče.

Co dál? Plačte s plačícími. Primární místo církve teď je místo mezi truchlícími. Anebo s těmi, co je (i v souvislosti s koronavirem) tíží vina nebo pocity viny. Každý pokus vysvětlit, co je zlo, proč je Bůh dopouští a jak s ním nakládá, je pošetilý. Poslání církve začalo třemi věcmi: slzami, zamčenými dveřmi a pochybnostmi (Jan 20, 19-29). Přesně to v době karantény prožíváme. A zároveň jsou právě v Janově evangeliu Ježíšova znamení – příběhy o počátcích nového života. Je dobré o nich vědět, číst, připomínat, upozorňovat na znamení nového života. A vědět, že poslání křesťana je od samého počátku pomáhat, starat se o nemocné, protože v nich se setkáváme s Kristem (Mt 25,31-46). A kostely? To nejsou úniková vrátka ze světa, ale naopak vstupní brány do světa. Tam lze načerpat síly, abychom v něm mohli dobře a nadějně být.

Když po letech výstupů a sestupů, šplhání a pádů sestoupil z hor, potkal Boha.

„Zdravím tě,“ řekl Bůh.

„Bud' zdrav,“ řekl.

Sedli si a mlčeli.

Po krátké pauze řekl Bůh: „Přicházíš z hor?“

„Ano,“ řekl, „přicházím z hor.“

Zavřel oči a nerušeně tam seděl. Po chvíli oči otevřel a podíval se vzhůru.

„Byl jsem nahoře. Byl jsem na hoře moci“, řekl, „a taky na hoře bohatství a na hoře úspěchu...“

Trochu se narovnal a pozvedl hlavu. „Byl jsem úplně nahoře, na nejvyšších vrcholcích.“

Jeho hlas ale zněl, jakoby neměl tón.

„No a?“ zeptal se Bůh.

Zase se stočil do sebe a mlčel. Mlčel dlouho. „Byl jsem mocný a bohatý“, řekl konečně, „úspěšný a...“

Bůh se na něj podíval. On zhluboka dýchal.

„A stále jsem hledal. Všude jsem hledal, úplně nahoře i úplně dole. A nenašel jsem.“ řekl potichu.

„A co jsi hledal?“ zeptal se Bůh opatrně.

„Já stále hledám,“ šeptl a jeho hlas se chvěl.

„Ty hledáš? Tady v údolí slabosti, v údolí chudoby? Tady v pustině a v chladu, tady dole?“

Bůh se na něj tázavě podíval.

„Ano, už i tady dole“, řekl.

A po krátké pauze řekl: „Hledám ochranu, pomoc, hledám naději, hledám lásku...“

Podíval se nahoru a jejich pohledy se potkaly.

„Hledám tě,“ řekli oba.

Sledujte naše webové stránky kliment.evangnet.cz

Tam najdete aktuální informace o bohoslužbách, kázání psaná i audionahrávky, odkazy na další zajímavé adresy na internetu.

Sborové shromáždění se v obvyklém březnovém termínu konat nemůže. O náhradním termínu vás budeme informovat.

Stále nabízíme pomoc vám, kteří potřebujete nakoupit, něco vyzvednout či jinak pomoci. Neváhejte zavolat na faru!

Sčítání lidu – výzva Synodní rady ČCE

Od 27. března do 11. května bude v České republice sčítání lidu, které probíhá pravidelně jednou za 10 let. Také letos bude jeho součástí otázka na náboženskou víru (v listinném sčítacím formuláři kolonka B10). Je formulována slovy: *Uveďte Vaši náboženskou víru (náboženský směr, hnutí, církev nebo společnost, ke které se hlásíte)*. Odpověď je sice zařazena jako nepovinná a zdánlivě k ničemu konkrétnímu neslouží, z minulosti ale víme, že výsledky se stanou podkladem pro rozhodování státních a veřejných institucí ve vztahu k církvím na příštích 10 let. **Proto vás prosíme, ač je údaj dobrovolný a nepovinný, abyste kolonku vyplnili.** Statistický úřad současně vyzývá, aby lidé vyplňovali název církve co nejpřesnějším oficiálním názvem. V případě naší církve tedy **„Českobratrská církev evangelická“**. Obracíme se touto výzvou také na vás, kteří formálně členy nejste, ale přesto se k naší církvi hlásíte, sympatizujete s ní, účastníte se některých akcí, máte v ní své přátele... Pokud je to v souladu s vaším přesvědčením, vyplňte, prosíme, v kolonce „Náboženská víra“ také *Českobratrská církev evangelická*.

Nový zpěvník

Koncem tohoto roku vyjde nový evangelický zpěvník. Bude obsahovat přibližně 800 písní a další doprovodné texty (modlitby, krátké pobožnosti). Zpěvník bude mít zhruba 1200 stran a rozměry cca 12x18 cm. Cena je stanovena tak, aby byl dostupný všem. V první distribuční vlně se bude pohybovat mezi 400 a 500 Kč za kus. Bude možné ho zakoupit i později, ale za výrazně vyšší cenu. Proto si můžete zpěvník za prvotní nízkou cenu objednat prostřednictvím sboru. Objednávky sbírá sestra Čapková v kostele a Petra Pospíšilová v kanceláři (prostřednictvím e-mailu, telefonicky apod.). Zpěvníky se budou platit až po obdržení. Více o zpěvníku najdete na webu evangelickyzpevnik.cz.

Děkujeme vám všem, kdo jste zvýšili svůj finanční příspěvek sboru v souvislosti s loňskou kampaní "5 % a hlavu vzhůru" a dalšími informacemi o hospodaření v době, kdy se bude snižovat podpora církvím od státu. Salár v našem sboru se v minulém roce zvýšil o 60%, což je pro nás všechny dobrý signál o tom, že se zvládneme postavit po finanční stránce na vlastní nohy.

Velikonoční kalendář

28.3.	Květná neděle	9.30	bohoslužby
		18.00	bohoslužby s dětmi
1.4.	Zelený čtvrtek	18.00	čtení pašijí v kostele
2.4.	Velký pátek	9.30	bohoslužby s večeří Páně
		18.00	bohoslužby s večeří Páně
4.4.	neděle Vzkříšení	9.30	bohoslužby s večeří Páně
		18.00	bohoslužby s večeří Páně

